

Preek

Prediking n.a.v.: Esther 7: 3b en 4a

‘Majesteit, als u mij goedgezind bent en als het de koning goeddunkt, schenk mij en ook mijn volk dan het leven; dat is wat ik wil vragen, dat is mijn wens. Want we zijn verkocht, mijn volk en ik, om gedood te worden en volledig te worden uitgeroeid...’

De Joodse traditie heeft in koning Ahasveros altijd méér gezien dan een despoot uit lang vervlogen dagen. Ergens heeft hij in ‘t verborgen, bijna onherkenbaar, iets van ‘God incognito’. En Esther, die haar volk vertegenwoordigt, is méér dan enkel een Joods meisje dat om genade smeekt. Zij staat voor héél het volk.

Luister maar: *‘Majesteit, als u mij goedgezind bent en als ‘t de koning goeddunkt, schenk mij en ook mijn volk dan het leven; dat is wat ik wil vragen, dat is mijn wens. Want we zijn verkocht, mijn volk en ik, om gedood te worden en volledig te worden uitgeroeid...’* Evenals Mozes in Egypte bekent zij kleur in Perzië.

Maar waarom doet zo’n mooie meid als Esther zo lang weinig of niets met haar geloof? In gelijknamige bijbelboek wordt God niet genoemd. En toch is Hij níet weg te denken. Wat betekent dat in een tijd als de onze, waarin vraag ‘wáár is God’ geregeld voorbij komt. In de EU, in wetenschap en economie, ons leven.

Blijgbaar blijft God trouw aan Zijn volk. Ook als ‘t Hem over de rand van het bestaan geschoven heeft, omdat Hij in ‘t publieke domein niet van pas komt. Er is iets, waardoor Hij om de hoek blijft komen kijken. Ook als wij ontrouw zijn. Noem ‘t maar doorwerking van tijd thuis en op zondagsschool: verhalen vertellen.

Zoals de uittocht uit Egypte. Ook al kon Esther er op dat moment even niets mee in Perzië. Oudere neef Mordechaï, tegen wie ze oomzegger was, heeft niet gezwegen over de God van Israël. Ook al had hij haar aangeraden er niet te veel te koop mee te lopen. En desondanks merkt Haman wèl op dat Mordechaï anders is.

Kan dat ook van ons als gelovigen gezegd worden? Immers elk mens krijgt een keer de vraag of hij hoort bij (de God van) Jezus. Petrus op een plek en tijd, die hij niet verwacht had. Je bént geroepen. Sinds het uur van de doop. Uit je houding blijkt het antwoord op de vraag of je er inderdaad ook zélf bij wilt horen of niet.

Nog niet zo lang geleden hoorde ik zomaar de ene persoon aan een andere vragen: ‘zeg, ben je gelovig of kerks?’ De ondervraagde gaf dit ten antwoord: ‘Dat weet alleen God!’ Maar Jezus zegt er nog iets bij: ‘Kijk of er ook vruchten zijn, waaraan je kunt zien of het geloof lééft!’ En dan wordt ‘t bij Esther nog erg spannend.

Níet-gelovige Haman heeft dóór, dat het volk van God écht anders is. Hij maakt er moordwerk van. Uiteindelijk valt hij in z’n eigen zwaard. Stáát hij niet ‘voor paal’, maar hangt! Ja, die ene dag, die God doet rijzen, maakt het verschil. Maar waarin komt dat dan naar voren? Het wordt ‘oog om oog, tand om tand’. Gewéld!

Etty Hillesum (1914-1943) vraagt zich in het dagboek ‘Het verstoorde leven’ af: ‘Wat is dat toch in mensen anderen kapot te willen maken?’ Even later zegt ze: ‘Maar dan bedenk ik dat

Zondag 25-05-2014 10.00u
eredienst
Voorganger: Ds Laseur (wijkpredikant)
Thema: Eèn dag maakt het verschil!

ik daar zélf ook onder val. Er is geen andere oplossing dan al die rotheid in jezelf uit te roeien...' Maar vaak doen we 't niet en reageren we áf.

Op die ander. Gemeente, wat ik nooit wist, is dat het gezegde 'oog om oog' niet zozeer gaat over betugeling van lichamelijk, maar juist van geestelijk geweld. En dat begint mét slecht praten over die ander. In Deuteronomium (19:21) zegt Mozes: 'Begin eerst uitgebreid 'aan de tand' te voelen hem, die zo afgeeft op de ander.

Zoals Jezus later doet met Saulus van Tarsen op weg naar Damascus: 'Saul, Saul, waarom reageer je zo branderig op Mij?' Als we ons door Jezus aan de tand laten voelen, blijken we Hamans te zijn. *Verk(n)ocht* aan kwaadspreken. Én: *gékocht* door Hem, die levensreddend is; door één te zijn met Hem zoals Esther met haar volk.

Amen.